

جنگ با ویروس کرونا

بینش کتاب مقدس در شرایط بحران کنونی

* مترجم: پیشنهاد می‌کنم جاهایی که آیه‌ها ذکر شدند به آن‌ها رجوع کنید تا مفهوم متن را بهتر متوجه شوید.

ویروس‌های کرونا خانواده‌ای از ویروس‌ها هستند که مسبب امراض در پستانداران و پرندگان می‌شوند. ویروس‌ها تا کنون در تعدادی از دهه‌های مختلف مشکلاتی را ایجاد کرده‌اند. ورژن جدید آن که در حال حاضر با آن دست و پنجه نرم می‌کنیم برای اولین بار در اواخر ۲۰۱۹ در ووهان چین به انسان‌ها منتقل شد. از آن موقع، در سرتیتر تمام اخبار و روزنامه‌ها باقی مانده است. ماه قبل سازمان بهداشت جهانی اسم جدید کوید-۱۹ را روی این ویروس گذاشت، و پنج هفته بعد آن را به عنوان یک مرض همه‌گیر اعلام کرد. رئیس‌جمهورها، نخست‌وزیرها و تمام سیاستمداران مشغول بستن مرزهای کشورها، فروشگاه‌ها و تعطیل کردن مراسم‌ها و مدارس هستند. آن‌ها در حال اعمال محدودیت‌هایی بر آزادی عمل ما هستند که قبلاً در زمان آرامش عادت به انجام آنها نداشتیم. با تمام این‌ها همچنان ممکن است فکر کنید این اخبار الکی است، یا اینکه فکر کنید این محدودیت‌ها خیلی محکم و سختگیرانه هستند، یا اینکه برعکس فکر کنید خیلی شل گرفته‌اند. خواهی، خواهی در حال حاضر، دنیا با این ویروس در جنگ است! شما چه برخوردی دارید؟ ترسیده و ناامید هستید؟ آیا ایمانتان به خدا در این زمان بحران جهانی به شما قوت می‌دهد؟ اگر وقت پیدا کردید شاید بد نباشد که زمانی را اختصاص دهید به دریافتن آنچه که بایبل در مورد گسترش چیزهای بد می‌گوید.

خداوند جهانی بهم پیوسته آفریده است. آب و هوا می‌تواند بر تأمین مواد غذایی تأثیر بگذارد. عادت‌های ناسالم یک مادر، می‌تواند سلامت بچه‌اش را به خطر بیندازد. ساختارهای اجتماعی، ظرفیت ما برای لذت بردن از زندگی را تحت تأثیر قرار می‌دهد. من و شما می‌توانیم برکت و یا باری بر دوش اطرافیانمان باشیم. مریضی و بیماری چیزهای جدیدی نیستند، مسری بودن آن‌ها از فردی به فرد دیگر هم مسأله‌ی جدیدی نیست. سه هزار و نیم سال پیش خداوند دستورالعمل‌هایی را برای چگونگی محافظت قوم بنی اسرائیل از امراض واگیردار به موسی داد. عیسی مسیح خداوند و پولس و یوحنا رسول هم توجه

ما را به انواع مختلفی از ویروس‌ها جلب کرده‌اند و ما را تشویق کرده‌اند که آن‌ها را جدی بگیریم. در اینجا می‌خواهیم با هم به هفت بینش کاربردی بپردازیم.

۱. موسی: "به هوش باشید، چیزهای بد گسترش پیدا می‌کند"

در لاویان باب‌های ۱۳ و ۱۴ راهنمایی‌های روشنی در مورد چگونگی جلوگیری از گسترش جذام و امراض دیگر در میان بنی اسرائیل می‌یابیم. هر بنی اسرائیلی می‌بایست چشمانش باز و هشیار می‌بود. این حقیقت که آن‌ها قوم برگزیده‌ی خداوند بودند و خداوند شفادهنده‌ی آن‌ها بود (مزامیر ۹۱ و خروج ۱۵:۲۶) خود به خود آن‌ها را از تمام امراض و بیماری‌ها حفظ نمی‌کرد. خدا از طریق موسی به آن‌ها آداب و رسومی داد تا از این طریق از شیوع چیزهای بد در میان آن‌ها جلوگیری کند. اگر شخصی از قوم بنی اسرائیل یا کسی از اعضای خانواده‌اش حس می‌کرد که ممکن است به مرض آلوده باشد، نباید آن را پنهان می‌کرد، یا وحشت زده می‌شد بلکه می‌بایست خود را به کاهن نشان می‌داد. کاهن با دقت بخش عفونی یا آلوده‌ی بدن را نگاه می‌کرد. اگر مشکوک بود، آن شخص یا شیئی تا هفت روز در مکانی قرنطینه می‌شد. اگر بعد از آن همچنان مشکوک بود، هفت روز دیگر می‌ماند. چهارده روز در قرنطینه. درست همانند آنچه که امروز با ویروس کرونا داریم.

در روزهای اخیر، کمک‌های زیادی از طریق فضای مجازی در خصوص چگونگی تشخیص تفاوت یک سرماخوردگی عادی و علائم کرونا دریافت کرده‌ایم. همه‌ی ما می‌خواهیم بدانیم. دوست نداریم با تردید زندگی کنیم. تردید و ابهام، زمین حاصلخیزی برای روییدن ترس است. وقتی ترسان هستیم، نامهربان می‌شویم و حتی با کسانی که "ممکن است ناقل کرونا باشند" تند و بی‌رحم برخورد می‌کنیم. ماه ژانویه‌ای که گذشت، اینجا در هلند هلندی‌هایی که پیش زمینه‌ی آسیایی داشتند با نگاه‌ها دنبال می‌شدند و حتی طرد و منزوی شدند. چون ویروس در چین گسترش پیدا کرده بود، افراد زیادی در هلند دیگر به رستوران‌های چینی نمی‌رفتند! وجود این رسوم کتاب مقدسی مرا در مورد دو چیز متقاعد می‌کند: اینکه مسیحی بودن مرا از ویروس‌ها در امان نگه نمی‌دارد

پس من هم باید به هشدارها و راهنمایی‌های ملی احترام بگذارم، و اینکه باید مانع این غریزه‌ی طبیعی خودم شوم تا بدون تحقیق دقیق و مناسب دیگران را متهم نکنم که "مشکوک به ناقل بودن" هستند. از آنجایی که هر چیز بد گسترش پیدا می‌کند، پیروی از قواعد داده شده، برایمان سودمند خواهد بود.

۲. موسی: "بی‌رحم باشید، حتی اگر موجب رنجش می‌شود"

قواعد در فرمان موسی در خصوص چگونگی برخورد با بیماری تند بود. اگر چیزی آلوده بود، نابود می‌شد و اگر کسی آلوده بود تبعید می‌شد. اگر مشکوک بود، اول قرنطینه می‌شد. برای تایید اینکه کسی یا چیزی آلوده بود یا نه، انزوای موقت لازم بود. اگر پارچه آلوده اعلام می‌شد، باید سوزانده می‌شد (لاویان ۱۳ آیه ۵۲). اگر ظرفی آلوده تشخیص داده می‌شد، باید شکسته می‌شد (لاویان ۱۵ آیه ۱۲). اگر شخصی مبتلا تشخیص داده می‌شد، باید از آنجا دور می‌شد (لاویان ۱۳ آیه ۴۶). می‌توانیم تصور کنیم که گاهی پارچه و ظروف بسیار باارزشی هم شکسته و نابود می‌شد. این برخورد تند بها هم داشت. می‌توانید دردی را که یک خانواده زمانی که یکی از آنها "ناپاک" تشخیص داده می‌شد و از آمدن به خانه منع می‌شد تصور کنید؟ برخوردهای تند معمولاً دردآور هستند. ولی بعضی مواقع برای سلامت جامعه ضروری‌اند. شاید تعدادی از فرمان‌های خداوند برای مرگ افراد در عهد عتیق هم به همین شکل قابل فهم باشد، که خداوند با برخوردی بی‌رحمانه از گسترش یک سری رفتار ناپسند جدی در میان قوم خود جلوگیری کرده است.

قرنطینه: کلمه‌ی "قرنطینه" شامل کلمه‌ی چهل است. به معنی "چهل روز"

است، مدت زمانی که یک کشتی باید خارج از بندر صبر می‌کرد، اگر مشکوک به حمل مرضی بود. این عمل، در دوره‌ی شیوع "مرگ سیاه" در قرن‌های ۱۴ و ۱۵ که باعث نابودی ۳۰ درصد از جمعیت اروپا شد، متعارف شد. چهل روز و چهل سال در کلام خدا به صورت مکرر آمده‌اند تا مدت زمان آزمایش را توصیف کنند. به نمونه‌هایی از این "چهل روز" ها بنگرید: بعد از

چهل روز، نوح پنجره‌ی کشتی را باز کرد و کلاغ سیاهی را به بیرون فرستاد (پیدایش ۸ آیه ۶-۷). بنی اسرائیل بدون رهبرشان موسی مدت چهل روز رها شدند (خروج ۲۴ آیه ۱۸). جاسوسان بعد از چهل روز از سرزمین موعود بازگشتند (اعداد ۱۳ آیه ۲۵). جلیات تا چهل روز بنی اسرائیل را به مبارزه می‌طلبید (اول سموئیل ۱۷ آیه ۱۶). یونا چهل روز در نینوا موعظه کرد (یونس ۳ آیه ۴). عیسی مسیح خداوند چهل روز در بیابان توسط شیطان وسوسه شد (مرقس ۱ آیه ۱۳). بعد از رستاخیزش، طی مدت چهل روز بر شاگردانش ظاهر شد (اعمال رسولان ۱ آیه ۳) اگر فکر می‌کنید پاک هستید ولی مجبورید که در قرنطینه باشید، منفی‌نگر و کلافه نباشید. جدایی سخت‌گیرانه از ناقلان احتمالی برای ۷ یا ۱۴ یا چهل روز و یا طولانی‌تر، برای جلوگیری از پخش شدن بیماری ضروری است. از شما خواسته شده تا برای صلاح تمام جامعه بهایی بدهید.

۳. عیسی: "در ملکوت خدا هم گسترش اتفاق می‌افتد"

در توصیف ملکوت خدا (یا بهشت)، عیسی خداوند، گفته است: "مانند خمیرمایه‌ای است که زنی آن را با مقدار زیادی آرد مخلوط کرد تا تمام خمیر وَر بیاید" (لوقا ۱۳ آیه ۲۱). در این مثل خمیرمایه و آرد نمایانگر چه چیزی هستند؟ خود عیسی این مثل را تفسیر نکرد. برخی مفسران خوشبین، آرد را به دنیا و خمیرمایه را به انجیل ربط می‌دهند. نظر آن‌ها این است که این مثل به این که چطور انجیل به آرامی در تمام جهان پخش خواهد شد اشاره دارد. شاید ایده‌ای مانند آن در "شما نمک جهان هستید" بیان شده است. افراد دیگر، آرد را به مسیحیت ربط می‌دهند، و نظرشان این است که این مثل بیانگر این است که شرارت و انحراف چطور به آرامی در مسیحیت گسترش می‌یابد. هر کدام این تفاسیر را که انتخاب کنید، واضح است که در ملکوت خدا، "گسترش" اتفاق می‌افتد. پس، نیاز به مراقبت هست. نحوه‌ای که زندگی می‌کنیم، بر اطرافیان ما تأثیر می‌گذارد. من و تو داریم چه چیزی را گسترش می‌دهیم؟

در عهد عتیق، خمیرمایه، نماد چیزی منفی بود. یهودی‌ها می‌بایست قبل از عید فطیر تمام خمیرمایه را از خانه‌ی خود دور می‌ریختند (خروج ۱۲ آیه ۱۵).

جایی دیگر در تعلیم عیسی خداوند، او به شاگردانش هشدار می‌دهد که "از خمیرمایه‌ی صدوقیان و فریسیان برحذر باشید". سپس، توضیح می‌دهد که این خمیرمایه "تعالیم" آن‌ها بود (متی ۱۶ آیه ۶ و ۱۲). در لوقا ۱۲ آیه ۱ او به ما می‌گوید که خمیرمایه‌ی فریسیان "ریا" بود. در مرقس ۸ آیه ۱۵ او به "خمیرمایه‌ی فریسیان و هیروودیس" اشاره می‌کند ولی توضیح نمی‌دهد. شاید خمیرمایه در اینجا هم به تعلیم بد، ریاکاری و شاید طرز زندگی غیراخلاقی هیروودیس (مایه‌ی ننگ عموم بودن، تأثیر انحرافی بر جامعه‌ی یهودی) اشاره دارد. اگر این توضیحات عیسی را به مثل او در مورد ملکوت خدا به هم ربط دهیم، می‌توانیم نتیجه بگیریم که تعلیم بد، ریاکاری و زندگی غیراخلاقی می‌توانند درست مانند خمیرمایه در آرد گسترش پیدا کنند و زندگی اجتماع مسیحی را آلوده کنند. بهتر است هشدار خداوند را به خاطر بسپاریم: "برحذر باشید... از خمیرمایه دوری کنید". باید دوری کنیم، زیرا شرارت که ما اجازه‌ی ورودش به خانه‌هایمان، قلب‌هایمان و کلیساهایمان را می‌دهیم گسترش می‌یابد. چیزهای بد گسترش می‌یابند (پخش می‌شوند).

۴. پولس: "نمونه‌های بد، زندگی اجتماعی را فاسد می‌کنند"

پولس رسول، نامه‌هایش را بر پایه‌ی این تعلیم عیسی خداوند بنا کرده است، "مقدار کمی خمیرمایه موجب ور آمدن کل خمیر می‌شود". در اول قرن‌تین باب ۵ از آن برای هشدار در مورد بی‌اعتنایی به بی‌اخلاقی ایمان داران در کلیسا استفاده می‌کند. اگر پلیس دیگر برای رد کردن چراغ قرمز جریمه نکند، اگر با کسانی که مالیات را دور می‌زنند، کسانی که دیگران را آزار جنسی می‌هند و دزدها بر خورد نشود، جامعه رو به نابودی می‌رود. دلیل این که پولس قواعد کلیسایی زیادی نوشته است، این است که در قرن‌تس یک مسیحی رابطه‌ی نامشروع داشت و کلیسای قرن‌تس او را در میانشان پذیرفته بود. چطور چنین چیزی می‌توانست اتفاق بیفتد؟ برای اینکه رفتار غیراخلاقی در کلیسا پذیرفته شود، کافی است برچسب "غیراخلاقی" با چیزی قابل قبول مثل "غیر سنتی" عوض شود. سپس تعلیم سراغ محبت و به فکر هم بودن می‌رود. اگر برخی در کلیسا هنوز با پذیرش و قبول کردن بی‌اخلاقی مشکل دارند، یادآوری این لازم است که هیچ کس کامل نیست. و اینکه کلیسا، همانند عیسی

خداوند، باید تمام گناهکاران را پذیرا باشد. اما پولس رسول، زمانی که پای خمیرمایه‌ی "اخلاقی" وسط کشیده می‌شود، بسیار تند و جدی برخورد می‌کند. وقتی که شما به خاطر این مرد جمع شوید، من هم روحاً در میان شما هستم، با قدرت خداوند ما عیسی، این شخص را به شیطان تسلیم کنید تا طبیعت نفسانی او نابود شده و در روز خداوند یعنی روز داوری روحش نجات یابد. (اول قرن‌تینان ۵ آیه ۴-۵). او اینطور تمام می‌کند، ' زیرا مرا چه کار است که درباره‌ی مردمان بیرون داوری کنم. ولی آیا داوری درباره‌ی آنان که در کلیسایند، بر عهده‌ی شما نیست؟' (اول قرن‌تینان ۵ آیه ۱۲). ممکن است راه‌های متفاوتی برای انجام این باشد، ولی یک چیز واضح است: از رهبر کلیسا انتظار می‌رفت که کاری انجام دهد.

برای مهار انحراف اخلاقی، نه تنها رهبران کلیسا بلکه تمام اعضای کلیسا خوانده شده‌اند که دست به کار شوند. " اما اکنون به شما می‌نویسم که با کسی که خود را برادر می‌خواند، اما بی‌عفت، یا طماع یا بت‌پرست یا ناسزاگو یا میگسار و یا شیاد است، معاشرت نکنید و با چنین کس حتی همسفره مشوید" (اول قرن‌تینان ۵ آیه ۱۱). البته که محبت و فیض هم باید مشخصه‌هایی از روش مسیحی ما برای انجام کارها باشند. حتی وقتی می‌خواهیم این قاعده‌ی بایبل را اجرا کنیم. ولی اگر از سبک زندگی‌های گناه‌آلود در میان مسیحیان چشم‌پوشی کنیم، چنین رفتاری در میانمان عادی خواهد شد. به صورت مشابه، شخصی که از اثرات ویروس کرونا رنج می‌برد در بیمارستان به عنوان "بیمار" پذیرفته می‌شود، نه به عنوان کارمند یا بهیار. اگر آن شخص اصرار داشته باشد که در بیمارستان این طرف آن طرف بپلکد، انگار نه انگار که آلوده به بیماری است، اخراج خواهد شد! اخراج شدن حرکتی عجیب و دردناک است. اما حرکتی از روی محبت است. این کار، از بیماران دیگر محافظت می‌کند و باعث می‌شود که آن بیمار لجباز و بی اطلاع اشتباه خود را متوجه شود.

جالب است که در این قاعده، تفاوت واضحی بین رابطه‌مان با کسانی که "داخلی" اند (ایمانداران) و کسانی که "بیرونی" اند (غیرایمانداران) وجود دارد. خدا بیرونی‌ها (غیرایمانداران) را داوری خواهد کرد. از کلیسا خواسته شده است که داخلی‌ها (ایمانداران) را داوری کنند (اول قرن‌تینان ۵ آیه ۱۲-۱۳). اگر

این باب را درست فهمیده باشیم، کلیسا باید به گرمی تمام غیرایمانداران را بدون توجه به سبک زندگیشان بپذیرد اما نه تمام ایمانداران را.

۵. پولس و یوحنا: "تعلیم بد را افشا و رد کنید"

در غلاتیان باب ۵ پولس رسول برای دومین بار از عبارت "اندکی خمیرمایه موجب ور آمدن تمام خمیر می‌شود" (غلاتیان ۵ آیه ۹) استفاده می‌کند. او از این استفاده می‌کند تا مسیحیان غلاتی را به دفاع از خبر خوش فیض در مقابل تهاجم آموزه‌های شریعت محور تشویق کند. برخی معلمان اورشلیم اصرار داشتند که مسیحیان باید ختنه شوند و باید عیده‌های مربوط به شریعت موسی را دنبال کنند. پولس استدلال کرد که نجات از طریق ایمان به مسیح به تنهایی یافت شده است (غلاتیان ۵ آیه ۲-۷). اگر این "شروط اضافی" به جا آورده می‌شد، به پیام انجیل بی حرمتی می‌شد، و این بی حرمتی در میان کلیساها همانند خمیرمایه در کل خمیر گسترش پیدا می‌کرد. باید متوقف می‌شد. پولس این کار را با رویارویی با پطروس و برنابا و دیگران در ملا عام انجام داد (غلاتیان ۲ آیه ۱۱-۲۱)، و آن را در نامه‌ی اخطارش به کلیساهای غلاتی نوشت و در مقابل این تعلیم در کلیسای اورشلیم (منبع این تعلیم منحرف) برخورد کرد (اعمال رسولان ۱۵). از این کوشش‌ها و نامه‌های دیگر مشخص است که برای پولس "آموزه‌ی صحیح" مهم بود. امروزه برای بسیاری، "من عاشق عیسی هستم و این حس خوبی دارد" تنها معیارشان است. مطالعه‌ی کلام الهام شده‌ی خداوند به زمان و کار نیاز دارد. بعضی بخش‌ها برای فهمیدن دشوار است. برخی مفاهیم ممکن است سالها برایمان نامفهوم باقی بمانند (فیلیپیان ۳ آیه ۱۲-۱۶). برای بهره بردن از بایبل، باید متقاعد شویم که بایبل کلام خداست، و او از طریق آن با ما حرف می‌زند و اینکه بر زندگی‌های ما قدرت و نفوذ دارد (۲ تیموتاوس ۳ آیه ۱۵-۱۶).

در پیدایش ۱۱ می‌خوانیم که خداوند زبان‌های متفاوت ساخت تا وحدت بین کارگران بابل را کم کند. این کار خط پایانی برای سرکشی آنها جهت ساختن برجشان بود. امروز، موانع برای گسترش ایده‌ها کمتر از هر زمان دیگری

است. موانع زبان توسط مترجم‌های عالی که به سادگی قبل دسترسند بسیار کاهش یافته است. دیوارهای میان فرقه‌های مسیحی بسیار کمتر از ۵۰ سال پیش است، که امکان تبادل بیشتر عقاید را فراهم می‌کند. قبلاً، می‌بایست به صورت فیزیکی به یک کتاب دسترسی می‌داشتی و با سختی آن را می‌خواندی تا حکمت یا تعلیم جدیدی را یاد بگیری. الآن، تکنولوژی به ما این اجازه را می‌دهد که هر تعلیمی را که می‌خواهیم از تلویزیون و گوشی‌های موبایل بخوانیم، گوش دهیم و دنبال کنیم. این پیشرفت‌ها، می‌تواند زندگی مسیحی ما را غنی کند، اما، کنترل کیفیت تعالیم موجود را هم بسیار سخت و ضروری می‌کند. امروزه، آموزه‌ی غلط، دقیقاً مثل ویروس کرونا، می‌تواند ظرف مدت چند هفته همه گیر شود! خداوند، هشیاری ما را بیدار کند تا واعظانی که به صورت آنلاین دنبال می‌کنیم، سخنرانان در کنفرانس‌ها، و هر آنچه که در کلیسای خودمان اتفاق می‌افتد (شامل متن سرودهایمان) را مطابق با بیل قضاوت کنیم. درست همان طوری که باید یاد بگیریم سرماخوردگی شدید و کرونا را تشخیص دهیم، همچنین باید یاد بگیریم چطور همه چیز را با کلام خدا مقایسه کنیم و یاد بگیریم که چطور عقاید شخصی، فرهنگی و رسوم فرقه‌ای (منظور آداب و رسومی است که هر فرقه‌ی مسیحی برای خودش دارد) را از حقیقت اصلی تشخیص دهیم (فیلبیان ۳ آیه ۱۵). یوحنا‌ی رسول هم خوانندگان را فرا می‌خواند که تعلیم بد را آشکار و رد کنند (دوم یوحنا ۸-۱۱). همانند یوحنا و پولس رسول، اگر ما بخواهیم "آموزه‌ی صحیح" را زندگی کنیم و آن را به نسلی که به دنبال ما می‌آیند منتقل کنیم، پس باید سختی عیان کردن و رد کردن آموزه‌های بدی که در مسیرمان قرار می‌گیرند هم به جان بخریم.

۶. عیسی: "شاید مشکل، تو هستی!"

این روزها وقتی به سوپرمارکت می‌رویم هر کس مشتری‌های دیگر را با چشم شکاک نگاه می‌کند. می‌تواند آلوده باشد؟ ممکن است ناقل باشد؟ ما قوانین کنونی را دنبال می‌کنیم و فاصله‌ی ۱/۵ متر را با افراد دیگر رعایت می‌کنیم. ولی آیا به این فکر کردید که شاید "خود شما" آن ناقل خطرناک باشید؟ شریعت موسی قواعدی را دربردارد که چگونه باید پاک و تمیز بود. مثلاً لمس بدن

مرده، یک بنی اسرائیلی را "ناپاک" می‌کرد و هرکسی که چیز یا شخصی ناپاک را لمس می‌کرد هم ناپاک می‌شد (اعداد ۱۹). شستن دست‌ها، لباس‌ها و ظروف بسیار مهم شده بود. در گذر زمان، شستن دست‌ها بسیار مهم شد. بعضی از معلمین شریعت به عیسی شکایت کردند چون می‌دیدند که بعضی از شاگردانش بدون شستن دست‌هایشان غذا می‌خوردند (مرقس ۷ آیه ۱-۵). عیسی توضیح داد: "آنچه که از درون آدمی بیرون می‌آید او را "نجس" می‌سازد. زیرا اینهاست آنچه از درون و دل انسان بیرون می‌آید: افکار پلید، بی‌عفتی، دزدی، قتل، زنا، طمع، بدخواهی، حيله، هرزگی، حسادت، تهمت، تکبر و حماقت. این بديها همه از درون سرچشمه می‌گیرد و آدمی را نجس می‌سازد" (مرقس ۷ آیه ۲۰-۲۳).

البته که ما خوانده شدیم تا حواسمان به اثرات بد بیرونی باشد، "معاشر بد، اخلاق خوب را فاسد می‌سازد" (اول قرنیتان ۱۵ آیه ۳۳). اما مشکل اصلی ما از درون نشأت می‌گیرد، این طبیعت درون ماست که گناهکار است. قلب‌های ما منحرف هستند. ما، خودمان، خواسته‌هایمان، آرزوهایمان و امیالمان بازدارندگان اصلی ما از پیروی عیسی هستند. در شرایطی دیگر عیسی گفت: "اگر کسی بخواهد مرا پیروی کند، باید خود را انکار کرده، هر روز صلیب خویش برگیرد و از پی من بیاید" (لوقا ۹ آیه ۲۳). آیا من خودخواهی و خواسته‌های گناه‌آلود خودم را تشخیص می‌دهم؟ معمولاً چشم‌های ما بیرون را می‌بیند. تشخیص اشتباهات و گناهان دیگران آسان‌تر است. ولی عیسی از ما می‌خواهد که از خودمان شرع کنیم. "نخست چوب را از چشم خود به در آر، آنگاه بهتر خواهی دید تا پر کاه را از چشم برادرت بیرون کنی" (متی ۷ آیه ۵). شاید مشکل شما هستید نه دیگران! آیا انتخاب‌های من در زندگی، دیگران را به پیروی کردن از عیسی و داشتن زندگی مقدس تشویق می‌کند؟ آیا طرز برخورد من با کتاب مقدس، دیگران را برای محبت، مطالعه و اطاعت از کلام خدا حرکت می‌دهد؟

۷. یوحنا: "مثبت باشید، آنچه که خوب است را دنبال کنید"

به عنوان مردی سالخورده، پولس رسول نامه‌ی کوتاهی به گایوس، دوست خوبش نوشت. گایوس، از آن دسته افرادی بود که خانواده‌ی خداوند را دوست داشت و برای مدتی، میزبان کلیسای خانگی بود (رومیان ۱۶ آیه ۲۳). اما حالا، کلیسای محلی تشکیل داده بود که مردی به نام دیوتریس که عاشق این بود که "جایگاه اول" را داشته باشد بر آن مسلط بود. این رهبر اتهاماتی به یوحنا زده بود و ایماندارانی را که از او طاعت نمی‌کردند از آنجا اخراج می‌کرد. (۳ یوحنا ۹-۱۰). برای گایوس آسان بود که از آن نمونه‌ی بد تقلید کند. فرقه‌گرایی و اگیردار است. این روزها، گزارش سوپرمارکت‌ها را می‌شنویم که از دویدن‌های غیرمعقول به سمت دستمال توالت یا غذاهای اولیه می‌گویند! خودخواهی برای دستیابی به کالاها بیداد می‌کند. برای ما مسیحیان هم تقلید کردن از نمونه‌های بد آسان است. اما گایوس در برابر آن وسوسه مقاومت کرد و مثبت و فعال باقی ماند: در محبت کردن، خدمت کردن و حمایت کردن برادران و خواهران به لحاظ مالی (۳ یوحنا ۵). ممکن است اطرافمان خرابی‌هایی ببینیم، اما اجازه ندهید که خرابی‌های دنیای اطراف شما تعیین کننده‌ی نحوه‌ی زندگی شما باشد. خواندگی و خواست ما این است که مثبت باشیم: که پیرو عیسی باشیم، تا برای او زندگی کنیم! نصیحت یوحنا‌ی رسول به گایوس برای ما هم هست، "دوست عزیزم، نیکویی را دنبال کن نه بدی را" (۳ یوحنا ۱۱). بیایید نگاهمان را نه روی مشکلات نه روی نمونه‌های بد بلکه روی عیسی بدوزیم! آن وقت، مانند گایوس، به انجام نیکویی ادامه دهیم!

جرات و پیشقدمی یوناتان و کشتن جلیات توسط داوود هر دو، کلّ لشکر را تحت تأثیر قرار داد و مایه‌ی قوّت آنها شد (۱ سموئیل ۱۴ و ۱۷). کلیسای تسالونیک‌ی در ابتدا پیرو پولس، سیلاس و تیموتاوس بودند اما بعداً "برای تمام ایمانداران مقدونیه و یونان نمونه شدند" (۱ تسالونیکیان ۱ آیه ۶-۷). من و شما، و کلیسایمان، هم می‌توانیم مورد استفاده‌ی خدا قرار گیریم تا دیگران را تحت تأثیر قرار دهیم و به آنها قوّت دهیم. نیکویی هم گسترش می‌یابد!

نتیجه

در این بحران کرونا چه عکس‌العملی دارید؟ هراسان یا درمانده‌اید؟.....
مرتّب به خودتان یادآوری کنید که خدا قدرتمند است. هیچ اتفاقی او را شوکه نمی‌کند. بله، ممکن است ما خوانده شده باشیم که توبه کنیم، تغییر کنیم، مواظب باشیم و اقداماتی انجام دهیم. هر خطری که پیش رویمان باشد، زندگی ما در دستان اوست: "وقتی تو از آب‌های عمیق می‌گذری من با تو خواهم بود" (اشعیا ۴۳ آیه ۲). این طرح همانطور که برای کلیسا است طرح او هم هست، و مسیح به ساختن آن ادامه خواهد داد (متی ۱۶ آیه ۱۸) و تضمین می‌کند که "مقدّس و بی‌عیب" خواهد شد (افسیان ۵ آیه ۲۷). در پایان، کلمات حجّی نبی را به بنی اسرائیل که به مشکل بزرگی برخورد کرده بودند به یاد آورید:
"خداوند می‌فرماید: 'قوی باشید، ای تمام مردم این سرزمین' این است فرموده‌ی خداوند. 'خداوند لشکرها می‌گوید: 'به کار مشغول شوید زیرا من با شما هستم... و روح من در شما باقی است. پس هراسان نباشید'" (حجّی ۲ آیه ۳-۵)

فیلیپ نان (Philip Nunn)، مارچ ۲۰۲۰

منبع: www.philipnunn.com

مترجم: ثنا